

Rzeka Płociczna

Lewobrzeżny dopływ Drawy o dł. ok. 51 km i powierzchni dorzecza 440 km². Początek swój bierze w okolicy Mirosławca. Do ujścia Runicy rzeka jest uregulowana, wąska i płytka, dalej dzika, o charakterze prawie naturalnym. Przeływa przez jeziora: Sitno, Płociczno i Ostrowieckie. Najpiękniejszy odcinek rzeki (liczne meandry, urwiska) to rejon poniżej jej wypływu z jeziora Ostrowieckiego. Płociczna ma wyjątkowo zmienny charakter odcinki o bystrym prądzie i zwirowatym dnie przeplatają się spokojnymi fragmentami wśród łąk lub bagiennych olszyn. Rzeka wnosi na teren DPN średnio 1,2 m³ wody na sekundę, na wysokości Pustelni prowadzi już przeciętnie 2 m³ wody, a u ujścia do Drawy - 3 m³. Stany wód pozostają w ciągu roku wyrównane, wahając się zwykle nie więcej, niż o 30 cm.

W dolinie występują liczne wysięki wód podziemnych porośnięte bagiennym lasem olszowym. Na niektórych płatach łągów występuje wawrzynek wilczełyko. W rzece żyją: płoć, jazgarz, piekielnica, koza, kleń, okoń, brzana, miętus i inne ryby. Spotykany jest także pstrąg potokowy, lipień, głowacz białopłetwy. Tarło odbywa tu także troć wędrowna i troć jeziorowa. Istnieje duża szansa, że potencjalne miejsca tarłowe na rzece zostaną wykorzystane również przez populację łososi (tych z zarybień). Rzeka jest licznie zasiedlona przez bobry, ścinające nadbrzeżne osiki i ogryzające z kory buki. Są tu też liczne stanowiska wydry. W Płocicznej szczególnie na odcinku jezioro Sitno - Płociczno głązy i kamienie porośnięte są krasnorostem *Hildebrandtia rivularis*. Obecność tego krasnorostu jest ściśle związana ze specyfiką biotopu wodnego. Warunkiem występowania tego gatunku jest szybki i burzliwy przepływ. Taki właśnie charakteryzuje Płociczną.

Czystość wód Płocicznej, zwłaszcza na jej odcinku w granicach parku narodowego, pod względem większości parametrów fizykochemicznych utrzymuje się w granicach tzw. I klasy czystości wody, co jest unikatem w Polsce. Tylko zawartość fosforanów (efekt spływów z rolniczych części zlewni) oraz zawartość chlorofilu (naturalny efekt wynoszenia przez rzekę planktonu z jezior) przekracza dopuszczalne dla tej klasy granice.

Rzeka często wzmiankowana w starych dokumentach, od XIV do XVIII w. stanowiła na dużym odcinku granicę Brandenburgii i Wielkopolski (do dziś na dolnej Płocicznej granica województw lubuskiego i wielkopolskiego).

W kilku miejscach przez dolinę przechodzą znakowane szlaki turystyczne. Jeden z nich prowadzi w najpiękniejsze partie doliny rzeki, do ruin dawnego młyna na tzw. Starej Węgorni

Data wydruku: 21.11.2024 10:26:09

Adres URL: <http://dpn.pl/plociczna>